

ق.زریر

مبصر سایت نهضت آینده افغانستان

حاکمیت انارشی در جمهوری اسلامی افغانستان

مردم آلمان نظام کشوری را که دستخوش قانون شکنی، بی عدالتی، خود سری و انارشی گردد "Bananenrepublik - جمهوری کیله (موز)" می نامند. این اصطلاح از اوضاع رقت بار اجتماعی کشور های صادر کننده کیله در امریکای لاتین که به ده های نخست نیمه دوم سده پیشین بر می گردد منشأ گرفته وارد زبان آلمانی شده است. در آن هنگام کشور های وسطی امریکای لاتین - مولدین و صادر کننده گان عمده کیله در جهان، بوسیله دیکتاتور های نظامی اداره می شدند که بی قانونی، فساد و بی نظمی اجتماعی بیداد می کرد ولی مردمان آنکشور ها اقلماً بامشکل حمله دزدان و چپاولگران مسلح، طالبان، جهادیان و جانیان دیگری ازین ریشه دست و گریبان نبودند و از فرمانروائی ملاهای خالی ذهن کهنه پرست و تاریک اندیش که بیشتر آنها نیز تفنگ بدوش اند رنج نمی بردند پس می شود به کار برد "جمهوری کیله"، ویژه گی امروز جمهوری اسلامی افغانستان یعنی تفنگسالاری را نیز اضافه کرد و نظام موجود و انارشی آن را در کل به نام "جمهوری کیله و تفنگ" خواند.

بیان مشرح ابعاد گوناگون انارشی در افغانستان هدف این تبصره کوتاه نبوده بلکه سعی می گردد تنها به یک بعد آن اشاره به عمل آید. معلوم نیست چرا کارشناسان حقوقی غربی که خود برخاسته از دول حقوق بنیاد اند و ارزش تطبیق قانون را بخوبی میدانند (نهاد های عدلی و قضائی جمهوری اسلامی افغانستان در قیومیت حقوقدانان ایتالیائی

اند) می گذارند تا حاکمان رژیم قوانینی را که خود ساخته اند زیر پاشنه کرده مرتکب رسوائی شوند. بر اساس قوانین جاری، وظایف ارگان های مقننه و اجرائیه (ماهیت آنها درینجا مطرح بحث نیست) مشخص اند و برای نهادی چون شورای علمای کابل و ولایات هیچگونه صلاحیت دستوردهی و مداخله در امور دولت پیشبینی نشده است. علاوه از رسوائی های بیشمار در هفت سال اخیر، پرونده سازی بی بنیاد برای پرویز کامبخش، صدور حکم اعدام او در ظرف چهار دقیقه بر اساس استعلام و استعباد شورای علما و اقدام اخیر وزارت اطلاعات و فرهنگ!!! در جهت ممنوعیت نشر سریال های هندی در کانال های تلویزیونی داخل کشور بازهم زیر فشار و با سهم مستقیم همان شورای علما نمونه های بارز افسار گسیختگی ارکان دولت و تشکل های فرادست ماورای آن اند.

اگر نشر تولیدات سینمایی و تلویزیونی کشور هند با پندار فرهنگی رژیم و علمای آن در تضاد است و تخطی از نورم های مندرج قانون رسانه ها بشمار می رود چرا روال عادی بازپرسی را نمی پیماید که از مجاری مرموز اقدام به عمل می آید؟ چرا شورای علما، هم شاک می شود و هم حلال شکایت؟ درست است که هر فردی یا تشکلی می تواند در برابر تعرض به منافع اش صدای اعتراض بلند کرده به مراجع صلاحیت دار عارض شود و دادخواهی کند چنانیکه آثار هنری مدرن اگر هندی هم نباشند با ادراک و منافع شورای علمای قرون اوسطائی افغانستان مطابقت ندارند و آنها نیز از حق ابراز شکایت برخوردار اند، اما نه بیشتر ازین. در هیچ کشور دنیا، نه در دموکراسی امریکائی، نه در حاکمیت اسلامی نوع سعودی، نه در حاکمیت اسلامی پاکستانی و نه در حاکمیت ولایت فقیه ایران که شورای علما خود در مسند قدرت است دیده نشده که فردی یا نهادی هم دادخواه باشد، هم قاضی و هم دادستان.

این هم سند وزارت اطلاعات و فرهنگ درین مورد:

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت اطلاعات و فرهنگ

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Information and Culture

رېسټ اسټاډو ارتباط
مدیریت عمومی تحریرات

شماره ۱۳۷
تاریخ ۱۳۸۷ / ۱ / ۱۱

به شبکه محترم تلویزیون (لومړی ۱)

مطابق فیصله ایکه در دومین جلسه مشترک نمایندگان گیتی از شورای سرتاسری علماء، شورای ملی، مسوولین و نمایندگان های رسانه های تصویری و وزارت اطلاعات و فرهنگ بروز یکشنبه ۱۳۸۷/۱/۱۱ بعمل آمد از جانب اشتراک کنندگان جلسه بر نکات ذیل توافق صورت گرفت:

۱- آن تعداد تلویزیون هائیکه سرپلهای مورد انتقاد شورای سرتاسری علماء، عامه مردم و نمایندگان مردم را نشر مینمایند، سرپلهای یاد شده را تا تاریخ ۱۳۸۷/۱/۲۶ قطع نموده و بعد از این تاریخ نشر نمایند.
۲- مجلس مشترک سوم بتاريخ ۱۳۸۷/۱/۲۶ ساعت ده قبل از ظهر در مقر وزارت اطلاعات و فرهنگ دایر میگردد.

۳- سرپل هائیکه باید بر اساس فیصله اجلاس مشترک متوقف گردند عیناً تذکره از:

- ۱- از تلویزیون آرپانا سرپل « کم کم »
 - ۲- از تلویزیون طلوع سرپلهای « اشخان زندگی » و « زمانی خوش هم عروس بود »
 - ۳- از تلویزیون نورین سرپل « در انتظار »
 - ۴- از تلویزیون افغان سرپل « نزد بغداد »
- قابل یادآوریست که جلسه مشترک نشانهای دیگر نیز جهت اوردن اصلاحات در همه نشرات صوتی و تصویری کشور خواهد داشت.
توجه ادارات محترم شبکه های تلویزیونی را در مورد عملی ساختن فیصله های جلسه مشترک خواهانیم.

با احترام
محمد چاویز زاهد
رئیس اسټاډو ارتباط

کتابی ریاست محترم روابط پارلمانی د قتر وزیر دولت در امور پارلمانی .
جهت اطلاع به کمیسیون های محترم اموزیینی، معارف، تحصیلات عالی و فرهنگی ولسی جرگه
ومشرانو جرگه شورای ملی .
کتابی به کمیسیون محترم بررسی شکایات و رسیدگی به تخلفات رسانه ای.

اگر از یک زاویه دیگر به این موضوع نگاه شود طالبان مجسمه های بودا در بامیان را به گلوله بستند و دو نمونه بی نظیر پیکره سازی عهد باستان را با همه ارزش های تاریخی -

فرهنگی آنها نبود کردند تا مردم " بت پرست نشوند " و حالا ماموران رژیم در تبنانی با شورای علما به فراورد های هنری کشور هند، بازهم بر پایه همان استدلال طالبی "مردم گمراه و بت پرست می شوند" هجوم می برند و نشر سریال های هندی را ممنوع می سازند بدون اینکه به بی ماهیتی اقدام خویش پی ببرند. از یک جانب کشور های افغانستان و هند روابط دیرینه تاریخی، فرهنگی و تجاری دارند که از طریق منع کاری ها نمی توان راه ورود آفریده های هنری آنکشور را به افغانستان مسدود ساخت، از جانب دیگر تماشای آثار سینمایی هند بخشی از سرگرمی های خانواده گی چندین نسل شهروندان افغان است که حتی طالبان با همه وحشت و دهشت و خشونت دستگاه پولیسی " امر بالمعروف " شان نتوانستند جز اعدام نوارهای فلمهای سینمایی کاری درین زمینه انجام دهند. اکنون که فرهنگ ستیزان رژیم اسلامی بار دیگر در عبای " امر بالمعروف " طالبی ظاهر می شوند تردیدی وجود ندارد که این امر به رسوائی خود آنها خواهد انجامید.

08042008.

www.ayenda.org